

Πεντηκοστή: Η εορτή της Εκκλησίας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Καστορίας



• Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Καστορίας κ. Καλλινίκου

Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, χαίρετε!

Κατά τήν μεγάλη καί λαμπρή ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς, ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ ἐορτάζει τήν κάθοδο τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τό ὁποῖο κατέστησε τούς Ἁγίους Ἀποστόλους μέλη τοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ, ἥτοι τῆς Ἐκκλησίας.

Γι' αὐτό καί ἡ Δεσποτική Ἑορτή τῆς Πεντηκοστῆς, θεωρεῖται καί εἶναι ἐορτή τῆς Ἐκκλησίας.

*

Ἡ ἐτυμολογία τῆς λέξεως Ἐκκλησία, προέρχεται ἀπό τό ρῆμα ἐκκαλέω, ἐκκαλῶ,

καί κατά συνέπεια σημαίνει τήν σύναξη, τήν συνάθροιση, τήν κλήση σέ ένότητα.

Μέ τήν έννοια αὐτή χρησιμοποιήθηκε ἡ λέξη Ἐκκλησία καί στήν ἀρχαία Ἑλλάδα, καί στήν Παλαιά Διαθήκη, κυρίως ὅμως στήν Καινή Διαθήκη.

Στήν Καινή Διαθήκη, Ἐκκλησία δέν σημαίνει ἀπλῶς τό ἄθροισμα τοῦ λαοῦ ἢ τό ἄθροισμα τῶν πιστῶν, ἀλλά ἔχει μιά βαθύτερη καί πνευματικότερη έννοια: σημαίνει τήν ένωση τῶν πιστῶν στό Σῶμα τοῦ Χριστοῦ.

Αὐτός εἶναι καί ὁ ὀρισμός τῆς Ἐκκλησίας. Ἐκκλησία εἶναι τό Σῶμα τοῦ Χριστοῦ καί ἡ κοινωνία θεώσεως.

*

Ἱστορικά, χρονικά, ἡ Ἐκκλησία ἔχει διάφορα στάδια.

Τό πρῶτον, φανερώθηκε ἡ Ἐκκλησία μέ τήν δημιουργία τῶν ἀγγέλων καί τῶν ἀνθρώπων.

Τό δεύτερο στάδιο εἶναι ἡ ζωή τοῦ Ἀδάμ καί τῆς Εὔας στόν Παράδεισο καί ἡ περίοδος τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης.

Καί τό τρίτο στάδιο εἶναι ἡ περίοδος τῆς Ἐκκλησίας, μετά τήν Ἐνανθρώπηση τοῦ Υἱοῦ καί Λόγου τοῦ Θεοῦ καί τήν συμπερίληψη τῶν πιστῶν στό Σῶμα Του.

Ὁ Χριστός μέ τήν ἐνανθρώπησή Του, πού ἐγινε ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ, ἀνέλαβε «σάρκα Ἐκκλησίας», ἀνέλαβε, δηλαδή, τήν καθαρή καί ἀμόλυντη ἀνθρώπινη φύση καί τήν ένωσε μέ τήν θεότητα, στήν ὑπόστασή Του. Μέ αὐτόν τόν τρόπο ἡ Ἐκκλησία γίνεται Σῶμα Χριστοῦ μέ κεφαλή τόν Κύριό μας Ἰησοῦ Χριστό.

Τήν Ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς οἱ Ἀπόστολοι ἔλαβαν τό Ἅγιον Πνεῦμα καί ἔγιναν μέλη τοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ. Ἔλαβαν τήν ἀγέννητη θέωση καί ἔσωθεν καί ὡς μέλη τοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ. Αὐτή ἡ πραγματικότητα δέν ὑπῆρχε πρίν τήν Ἐνανθρώπηση τοῦ Χριστοῦ καί πρίν τήν Πεντηκοστή.

*

Ἡ Ἐκκλησία, τό Σῶμα τοῦ Χριστοῦ δοξάζεται μέ τούς Ἁγίους της, καί φανερώνεται καί ἐξωτερικά στόν κόσμο, ὡς θεσμός, ἱερός θεσμός, μέ τήν Ἱερωσύνη της, τά Μυστήριά της, τούς Ναούς της, τήν ἐκκλησιαστική της ἱστορία, μέ τήν θεολογία της.

Ἰδιαιτέρως στίς ἡμέρες μας, ἡ Ἐκκλησία φανερώνεται καί λάμπει μέσα στόν κόσμο μέ τήν γνώση τοῦ Θεοῦ Δημιουργοῦ, μέ τήν ἀναλλοίωτη ἀλήθεια καί μέ τό

υπόδειγμα τοῦ ἀληθινοῦ ἀνθρώπου.

Μέ τήν γνώση τοῦ Θεοῦ. Διότι ὁ δυτικός πολιτισμός χαρακτηρίζεται ἀπό τήν ἀπουσία τῆς θεολογίας ἀπό τό πεδίο τῆς ἐπιθυ-μητῆς γνώσης.

Γιά τόν σημερινό κόσμο ὁ Θεός εἴτε δέν ὑπάρχει, εἴτε δέν χρειάζεται. Καί αὐτό ἀποτελεῖ ἕνα ὄνειδος καί μιά ὀδύνη γιά τόν σύγχρονο ἄνθρωπο.

Μέ τήν ἀλήθεια. Ἡ κυριαρχοῦσα κοσμοθεωρία, προϊόν τοῦ δυτικοῦ διαφωτισμοῦ, πού καθορίζει καί τήν παιδεία μας, ὑποστηρίζει ὅτι δέν ὑπάρχει τίποτε ἀμετάβλητο στόν κόσμο, ἄρα δέν ὑπάρχει ἀλήθεια. Ἔτσι, ἡ ἀλήθεια εἶναι μιά σύμβαση, πού συμφωνεῖται μεταξύ τῶν ὑποκειμένων καί ἀλλάζει ἀπό τά ἴδια τά ὑποκείμενα. Μέ ἄλλα λόγια, σήμερα δέν ὑπάρχουν ἀναζητητές τῆς ἀλήθειας, ἀλλά συμβασιοῦχοι τῆς σχετικότητας.

Καί ναί μέν στήν κτίση ὅλα μεταβάλλονται, πλὴν ὅμως ὁ Θεός, ὁ ὁποῖος γίνεται γνωστός καί μεθεκτός διὰ τῆς ἐνεργείας Του, παραμένει «χθές καί σήμερον ὁ αὐτός καί εἰς τοὺς αἰῶνας» (πρβλ. Ἑβρ. ιγ').

Μέ τό υπόδειγμα τοῦ ἀληθινοῦ ἀνθρώπου. Ἄν καί ἡ ἐποχή μας ἐπαίρεται γιά τήν πρόοδο τῆς ἐπιστήμης, ὡστόσο ἀκόμη ἀναζητεῖται ὁ ἄνθρωπος. Ὅσο καί ἂν ψάξει κανεῖς στίς διάφορες ἐπιστῆμες, δέν θά βρεῖ ὅρισμό τοῦ ἀνθρώπου. Γι' αὐτό καί προτείνονται διάφορα μοντέλα ἀνθρώπου, μέ κυρίαρχα χαρακτηριστικά, τήν ἐγκοσμιότητα, τόν δικαιοματισμό καί τήν αὐτονό-μηση ἀπό κάθε μεταφυσική προσωπική αὐθεντία.

Ἡ Ἐκκλησία προβάλλει ὡς τό πρωτότυπο τοῦ ἀνθρώπου τόν Χριστό καί ὡς πρότυπά μας τοὺς φίλους Του, τοὺς Ἁγίους Του.

*

Ἡ Ἐκκλησία μας, πού τήν ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς ἱδρύθηκε ὡς Σῶμα Χριστοῦ, διαθέτει τήν ἐμπειρική θεογνωσία, γνωρίζει τήν ἀλήθεια, πού εἶναι ἡ Χάρη τοῦ Θεοῦ ἐν προσώπῳ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καί ὑποδεικνύει τόν ἀληθινό ἄνθρωπο, πού εἶναι ὁ Ἅγιος.

Γι' αὐτό καί κάθε ἡμέρα, ἰδιαίτέρως σήμερα, ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς, μπορούμε νά ἀναφωνοῦμε μέ εὐγνωμοσύνη:

Δόξα τῷ Θεῷ, ὑπάρχει ἡ Ἐκκλησία!